

“ Hayat Boyu Kazandığımız Para ile Bir saniye Hayat Satın Alamıyoruz.”

Bir bahar mevsimi yaşı ilerlemiş zengin adam kuş sütü eksik sarayının bahçesinde meyve ağaçları ve birbirinden güzel rengârenk çiçekler arasında dolaşırken, beynindeki habis tümör nedeniyle dizlerindeki dermanın azaldığını, duyu organlarının da günden güne ferini alıp zayıfladığını düşününce başı döndü, adımını atamaz hale gelince de hemen yakınındaki banka oturdu. İçindeki korku, ölümün kamçıladığı bedenin üstünde adeta akbaba gibi başının üstünde süzüldüğünü düşünerek, etrafı usta eller tarafından renkli mermerlerle gözleri kamaştıran sarayına baktı, bir de sarayın bahçesindeki meyve ağaçların yanında, enfes rayihaları ile burnunun direğini sızlatan güllerin, çiçeklerin renklerine baktı. Bankta oturduğu sürece kah bir sevdalının hayalinden akan düşünceler gibi bahçedeki heykellerin ağızlarından akan suyu, kah genç bir kızın yanağındaki ben gibi bir tepeye kurulmuş sarayını sanki bir daha göremeyecekmiş gibi seyre koyuldu.

Geriye dönük hatıraları eşlik etti, bir zamanların zengin, mağrur ve itibarlı adamına. Geçmiş günlerin hayatının romanında yazmış olduğu sayfaları okumaya başladı. İşlediği iyilikler, kötülükler, sevaplar, günahlar tümörlü beyinde bir bir canlandı. Hesabını, kitabını yaptı. Ömür sermayesi, sarayda çalıştırıp ücretini eksik ödediği işçilerin ve ustaların çaresiz kindar bakışlarıyla, iş hayatındaki kurnazlıkları parasına ve itibarına güvenerek aldattığı bayanların gözyaşları, gözlerinin önünde canlandı. Kısacası Allah'ın ve insanların hoşlanmadığı yanlış amellerle doluydu ömür çuvalı. Yazdığı hayat romanın sayfaları ilişkide bulunduğu insanların acı ve ıstırapları konuşturdu zengin adamı. “ Dün şu tepelerde koyunlarımı, atlarımı otlatırken hayattan memnundum. Ve neşemle haykırarak şarkılar söylüyordum. Bugün ise aç gözlülüğün esiriyim. Para, beni paraya, sonra işe - güce, sonunda da ezici bir acıya götürdü.

Œen Œakrak öten bir kuŒ, çiçekten çiçeğe konan bir kelebektim. Otların üstünde yürürken, kırların üstünde esen meltemden de hafifti adımlarım. Toplumun alışkanlıklarının mahkûmu olmuŒtum. Giydiklerimde, yediklerimde ve yaptığım her Œeyde insanları ve onları memnun etmek için yapmacık davranıyordum. VaroluŒun zevklerini tutmak için doęmuŒ olsaydım keŒke, ama bugün kendimi, paranın egemenliği altında, kaygının yollarına düŒmüŒ, sırtındaki altın çuvallarının altında ezilen bir deve gibi görüyorum kendimi.

Nerde o sağlıklı günlerim, nerede o dostlarla gülüp oynadığım ,yiyip içtiğim o güzel günler!... Dün dostlarımla dünyanın en güzel en konforlu turistik otellerinde tatil yapıp, dostlarımla bir ceylan sürüsü gibi ormanlarda ağaçlar arasında dolaŒırken, bugün vahŒi hayvanların arasında bir koyun gibiyim. Ne zaman sokağa çıksam nefret dolu bakıŒlar üzerime perçinleniyor, parmaklar kıskançlıkla beni iŒaret ediyor. Parklara gitsem sadece surat asanlar ve büyüklük taslayanlarla karŒılaŒıyorum. Dün bana sağlıklı hayat, doğanın güzelliği baęıŒlanmıştı. Bugün ise bunları çaldılar benden. Dün mutluluğumla zengindim, bugün paramla yoksulum. Paranın ruhumun gözünü kör edeceğini, onu cehalet mağaralarına sürükleyeceğini ve insanların Œan, Œöhret dedikleri Œeyin aslında cehennem ateŒinden baŒka bir Œey olmadığını bilmiyordum veya bilmek istemiyordum.”

İçini bunaltan yoğun düŒüncelerle oturduğu yerden kalkan zengin, yaŒlı ve hasta adam yavaşça sarayın kapısına doğru yürürken göğsünü dolduran bir iç çekiŒle Œöyle dedi: “ Para bu mudur aslında? O put Tanrı, ben de onun kölesiyim. Hayat pahasına satın aldığımız, ama karŒılıęında bir saniye satın alamadığımız hayat. Kim bütün hazinelerimin karŒılıęında güzelliği gören bir göz verebilir bana?” Bu düŒüncelerle sarayın kapısının tokmağını tuttuğunda yoksul bir adam dikildi karŒısına. Ve dilenmek için elini uzattı. Dilenciye bakarken dudaklarının gevŒedięini, yüzünün gülümsediğini, gözlerinin iyilikten ıŒıdığını hissetti. Ağlayıp yakındığı geçmiŒ hayat çuvalına bir iyilik damlası koyma fırsatı doęmuŒtu. Zengin adam sevgi ve kardeŒlik

duygularıyla kucakladı yoksul adamı. Ellerini okşadı, cebine de yeteri kadar akçe koydu. Sonra da iyilik akan sesiyle: “ Şimdilik bunu al kardeşim, yarın arkadaşların varsa onlarla gel. Onlara da yardım edelim.” Dilenci, yağmurlu bir havanın arkasından solmuş bir çiçeğin gülümsemesine benzer bir gülümsemeyle sevinçle seğirterek uzaklaştı. Zengin adamın içinde tarif edemeyeceği bir ferahlık ve serinlik oluştu. Sevinçle kendi kendine söylenerek sarayına girerken “ Şu hayatta her şey iyi, para bile. “**PARA, SAKLAYANI HAYATTA İKEN ÖLDÜRÜR, ARMAĞAN EDEN KİMSEYE DE HAYAT VERİR.**”

Bu hikâyeyi yüce peygamberimizin paha biçilmez hadisiyle taçlandıralım. Sahabeleri sorar: “ Yaresülellah İyilik – kötülük, sevap-günah nedir?” Cevap müthiş: “ İşlediğinizde içinizde ferahlık uyandıran işler iyilik ve sevaptır. İşlediğinizde içinizde sıkıntı uyandıran işler de kötülük ve günahdır.”

Sonuç bu güzel sözlerle kulağımızın pasını silerken, kalbimizi de ferahlanadurmak için bu mübarek ay biterken İslam’ın şartından biri olan zekâtla garipleri gülümsetelim, içimizi de ferahlatalım.

Yeni Ramazanlara kavuşmak duasıyla....www.kadirkeskin.net

.